

Qürurla anırıq

Əsəd Əhmədov

İstər Birinci Qarabağ savaşında, istərsə də 44 günlük Vətən müharibəsində Azərbaycanın cəsur, qəhrəman oğulları faşist xislətli erməni daşnaklarına qarşı igidliklə vuruşmuş, hər qarış Vətən torpağını göz bəbəyi kimi qorumuşlar. Onların rəşadətli döyüş yolu gənclərin milli vətənpərvərlik ruhunda tərbiyəsi işində xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Vətənimizin erməni təcavüzündən qorunmasında Əsəd Əhmədovun xidmətləri Azərbaycanın hərbi tarixinə qızıl hərflərlə yazılmışdır.

Əsəd Cəlal oğlu Əhmədov 15 iyul 1970-ci ildə Qərbi Azərbaycanda - Pəmbək mahalının Saral kəndində dünyaya göz açmışdır. Əsəd 5 oğul, 1 qız böyüdü, tərbiyə edən Simuzər ananın dördüncü oğlu idi.

O, məktəbdə müəllimlərinin, sinif yoldaşlarının, evdə ata-anasının, bacı-qardaşlarının, habelə qohum-qonşuların sevimlisi idi.

Məktəbdə tədris olunan bütün fənlərə sonsuz maraq göstərir, boş vaxtlarında fiziki əməklə məşğul olurdu.

Saral kəndi dörd bir tərəfdən atlas geyimli dağlarla əhatə olunmuşdu. Kəndin özü isə bir düzənlikdə yerləşirdi. Yay tətili günlərində Əsədin ömrünün ən xoş, mənalı anları Pəmbək çayının nəğməli, romantik sahillərində keçərdi.

Tələlə gətirdi ki, erməni quldurlarının xəyanəti, bəd əməlləri nəticəsində 1988-ci ilin şaxtılı-çovğunlu günlərində Qərbi Azərbaycanın bütün sakinləri kimi Əsədgilin ailəsi də atababa yurdlarını məcburən tərk etdi. Atası Cəlal müəllim min bir əzab-əziyyətlə böyük ailəsini əvvəlcə Qa-

xaxa, oradan Şəmkinin Çardaxlı kəndinə apardı. Bir müddətdən sonra isə ailə Bakıya köçdü. Əsəd burada 5 saylı texniki-peşə məktəbinə daxil oldu.

1989-cu ilin mayında hərbi xidmətə çağırılan Əsəd Əhmədov Almaniyada tank qoşunları hissəsində qulluq etdi. O, əsgəri xidmətdən sonra Bakıya qayıdaraq inşaat sahəsində işini davam etdirdi.

Ermənistanın işğalçı ordusu Azərbaycana qarşı hərbi əməliyyatlara başlayanda isə Əsəd silaha sarılaraq Vətənin müdafiəsinə qalxdı. 1992-ci ilin martında ağır döyüşlərdə iştirak etdi. İlk vaxtlar Şuşa rayonunun Zarıslı, Salatinkənd və Turşsu məntəqəsində gedən ölüm-dirim savaşın-

da qəhrəmanlıq göstərdi.

O, Laçın ətrafında 28 nəfər əsir düşmüş soydaşımızın azad olunması uğrunda aparılan əməliyyatda yaxından iştirak etmişdi.

Saralın qəhrəman, cəngavər oğlu 1992-ci ilin iyulunda Ağdam rayonunun Şelli, Abdal-Gülablı, Güllücə, Papravənd və Naxçıvan kəndləri uğrunda gedən döyüşlərdə qeyrətlə vuruşmuş, düşmənin atəş nöqtələrinin məhv edilməsində igidlik nümunəsi göstərmişdir.

Papravənd kəndi illər boyu erməni təcavüzünə məruz qalmışdı. 31 iyul 1992-ci ildə ermənilər bu kəndə yenə də aramsız güllə yağışı yağdırırdı. Neçə-neçə günahsız insanlar

amansızlıqla qətlə yetirildi. Kəndin müdafiəsi uğrunda gedən qanlı döyüşlərdə Əsəd Əhmədovun sinəsi düşmən gülləsinə tuş gəldi. Onu ölümün pəncəsindən xilas etmək mümkün olmadı. Əsədin son mənzili Bakı şəhərindəki Şəhidlər xiyabanı oldu.

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 5 fevral 1993-cü il tarixli fərmanı ilə Əsəd Cəlal oğlu Əhmədov ölümündən sonra "Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı" fəxri adına layiq görülmüşdür.

Bakının Yasamal rayonundakı küçələrdən biri Əsəd Əhmədovun adını daşıyır.

Qədir ASLAN,
"Respublika".